

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. J. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom- emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lipca 2014 roku. W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawczyni zarejestrowała działalność gospodarczą od dnia 1.07.2014 roku natomiast już od dnia 8 października 2014 roku stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni faktycznie nie rozpoczęła prowadzenia działalności gospodarczej. Działania wnioskodawczyni miały na celu wyłącznie uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego co jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego / decyzja w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła w dniu 13 stycznia 2015 roku wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawczyni faktycznie prowadziła działalność gospodarczą w W.. Tam mieszkała do 19 roku życia i tam zamieszkuje jej rodzina. Często odwiedzała dom rodzinny. W W. w trakcie pracy mogła pozostawiać swoje dwuletnie dziecko pod opieką rodziców / odwołanie k- 2-8/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie . Podniesiono argumentację jak w zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 40-42

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. J. z dniem 1 lipca 2014r. rozpoczęła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...) J. J. w zakresie: niespecjalistyczne sprzątanie budynków i obiektów przemysłowych z siedzibą w Ł. ul. (...). Jako pełnomocnika przedsiębiorcy wskazała L. K. /wpis do (...) k- 11; /

Wnioskodawczyni J. J. przed rozpoczęciem działalności gospodarczej zatrudniona była w firmie (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego w wymiarze 1/16 etatu. Płatnik składek naliczał i rozliczał składki ubezpieczeniowe od podstawy wymiaru składek w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę Z tego tytułu wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniom 1.02.013 do 30.06.2014 roku . A. C. jest żoną brata wnioskodawczyni /zeznania wnioskodawczyni: 00:03:29 CD k. 55 w zw z 00:08:21 CD k-152/

W dniu 02.07.2014r. wnioskodawczyni zawarła umowę zlecenia z (...) P. K.. Wnioskodawczyni na mocy umowy zobowiązała się do sprzątania baru (...) wraz z całym zapleczem oraz terenem zewnętrznego ogródka piwnego, przynależącego do baru, przy ul. (...) w W. , od dnia 3.07.2014 do dnia 31.12.2014r. W umowie określono kwotę wynagrodzenia: 4200zł miesięcznie-brutto. Zleceniobiorca zobowiązał się nie powierzać wykonywania czynności osobom trzecim /kopia umowy z dnia 02.07.2014r. k. 15/

Strony umowy uzgodniły, że wynagrodzenie będzie płatne gotówką. Zostały wystawione przez wnioskodawczynię trzy faktury z tytułu zapłaty za usługę sprzątania w barze , każda opiewała na kwotę 4200 zł ./kopia faktury VAT Nr (...) z dnia 04.08.2014r. k.21,kopia faktury VAT Nr (...) z dnia 04.09.2014r. k.21,kopia faktury VAT Nr (...) z dnia 04.10.2014r. k.20/

W dniu 8.10.2014r. wnioskodawczyni wystąpiła o wypłatę zasiłku macierzyńskiego./ akta rentowe ZUS, niesporne/. Wnioskodawczyni rozpoczynając prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej była w ciąży, która zakończyła się porodem w dniu 20 lutego 2015r./bezsporne, a nadto dokumentacja medyczna – koperta k. 138, / Wnioskodawczyni rozpoczynając prowadzenie działalności gospodarczej nie poczyniła żadnych wydatków na jej prowadzenie poza zamówieniem pieczętki imiennej z nazwą firmy. Nie dokonała zakupów ani narzędzi pracy. Wnioskodawczyni ustaliła ,że środki czystości oraz narzędzia pracy potrzebne do sprzątania baru będzie dostarczać zleceniodawca./ zeznania wnioskodawczyni 00:03:29 CD k. 55 w zw z 00:08:21 CD k-152/.

Bar (...) znajdował się w bezpośrednim sąsiedztwie domu rodziców wnioskodawczynie. Matka szefa baru, L. K. jest przyjaciółką ojca wnioskodawczynie- J. C. (1) oraz zajmuje się jego księgowością. Zarówno ona jak i P. K. znali wnioskodawczynię od czasów jej dzieciństwa./zeznania wnioskodawczynie 00:03:29 CD k. 55 w zw z 00:08:21 CD k-152, zeznania świadka L. K.: protokół z rozprawy dnia 16 maja 2016r. k.98/

Wnioskodawczynie na stałe zamieszkuje z mężem i siostrą męża w Ł., ul. (...). W lipcu 2014 roku wnioskodawczynie wraz ze swoją 2 letnią córką wyjechały do W. , do rodziców wnioskodawczynie. Mąż wnioskodawczynie pozostał w Ł.. Odwiedzał wnioskodawczynię i dziecko w weekendy w W.. Latem 2014 roku mąż wnioskodawczynie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w firmie (...) z najniższym krajowym wynagrodzeniem. Nie otrzymywał żadnych dodatkowych składników wynagrodzenia takich jak premie czy prowizje od sprzedaży. Sytuacja materialna rodziny nie była dobra. Z wykształcenia A. J. (1) pedagogiem , ukończył pedagogikę wczesnoszkolną ale nie pracuje w zawodzie . / zeznani świadka A. J. (1) 00:34:01 CD k- 65 /

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy oraz zeznaniach wnioskodawczynie oraz świadków. Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom wnioskodawczynie i świadków A. J. (1) , A. J. (2) , L. K., R. C., J. C. (1), A. C. i J. C. (2) co do podjęcia przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej polegającej na sprzątanii, w tym baru (...). W ocenie Sądu zeznania świadków i wnioskodawczynie w tym zakresie nie zasługują na wiarę. Podnieść należy ,że poza L. K. wszystkie przesłuchane osoby są spokrewnione z wnioskodawczynią. Jako świadków wykonywania przez siebie działalności wnioskodawczynie wskazała rodziców, brata i bratową oraz męża i siostrę męża. Są to osoby które z racji bardzo bliskich powiązań rodzinnych są zainteresowane w złożeniu korzystnych dla wnioskodawczynie zeznań. Natomiast L. K. jest osobą od wielu lat znającą rodzinę wnioskodawczynie, znającą jej rodziców i zaprzyjaźnioną z nimi. Ponadto prowadzi rozliczenia rachunkowe ojca wnioskodawczynie jako księgowa. W ocenie Sądu zeznania te nie są rzetelne. Wnioskodawczynie nie przedstawiła jako świadka żadnej osoby trzeciej , nie związanej osobiście z nią ani jej rodziną , która potwierdziłaby, że sprzątała w barze. Zeznania świadka A. J. (2) w ogóle nie są miarodajne dla ustalenia czy wnioskodawczynie faktycznie sprzątała ponieważ świadek nigdy nie widziała wnioskodawczynie wykonującej w W. te usługi a wie o nich tylko ze słyszenia. W ocenie Sadu zeznania męża A. J. (1) są niewiarygodne i zawierają wiele sprzeczności. Świadek nie potrafił logicznie odpowiedzieć na pytania Sądu oraz udzielał sprzecznych i wzajemnie wykluczających się odpowiedzi co do sposobu płatności wynagrodzenia , jego wysokości oraz czy widział żonę przy sprzątanii baru. Zeznani samej wnioskodawczynie również nie zasługują na wiarę. Trudno bowiem uwierzyć ,że wnioskodawczynie , która w ostatnim okresie albo nie miała tytułu do ubezpieczeń albo była zatrudniona na ułamek etatu z działalności gospodarczej miesięcznie miała osiągać dochód w kwocie 4200 złotych z tytułu sprzątanii baru. Z zeznań wnioskodawczynie wynika ,iż na prowadzenia działalności nie poniosła żadnych nakładów poza wyrobieniem imiennej pieczętki a środki czystości i narzędzia pracy dostarczał zleceniodawca. Ponadto wnioskodawczynie w żaden sposób nie reklamowała swojej działalności a bar (...) był jej jedynym klientem. Ponadto wskazać należy ,iż okoliczność wystawienia faktury w ocenie Sądu nie świadczy ,że wynagrodzenie w tej kwocie zostało wnioskodawczynie faktycznie zapłacone. Pomimo ,że wnioskodawczynie razem z mężem posiadali konto bankowe wynagrodzenia miały być płacone do ręki a nie przelewem. Bark jest zatem dowodu ,że kwoty wskazane w fakturach były w rzeczywistości wypłacone. Ponadto sprzeczne z zasadami logiki są zeznania męża wnioskodawczynie , który twierdził ,że zamierzał z żoną przeprowadzić się do W. aby mogła ona dalej prowadzić działalność , która okazała się dochodowa. Świadek natomiast nie umiał logicznie wytłumaczyć dlaczego nie przejął działalności żony pomimo trudnej sytuacji finansowej rodziny, gdy ta stała się niezdolna do pracy sam pracując w zawodzie innym niż wyuczony, za najniższe wynagrodzenie .

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczynie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym,

wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Z mocy art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2015 rok Nr 581, ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacającą składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczona J. J. faktycznie wykonywała w spornym okresie działalność gospodarczą, co skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 584 z póź. zm.) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03, OSA w B. 2004 nr 1, s. 51; por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy-wkładka 2004 nr 7, poz. 16).

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględnić wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych

zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni zarejestrowała działalność gospodarczą wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego tj. zasiłku chorobowego i macierzyńskiego wypłacanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Organ zakwestionował fakt prowadzenia działalności gospodarczej podnosząc, iż wnioskodawczyni nie wykazała w toku postępowania wyjaśniającego, że faktycznie rozpoczęła działalność gospodarczą.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego niewykonywania przez skarżącą działalności gospodarczej w spornym okresie, której podjęcie miało na celu jedynie uzyskanie w świadczeń z tytułu macierzyństwa jest uzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

W toku postępowania wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych dokumentów, które świadczyłyby, że wnioskodawczyni faktycznie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej, ani nie udowodniła tej okoliczności zeznaniami wiarygodnych świadków. Zeznani najbliższej rodziny i osoby zaprzyjaźnionej od lat z rodziną nie są wiarygodnym dowodem na prowadzenie działalności gospodarczej oraz zamiar jej prowadzenia w celach zarobkowych w dłuższym okresie czasu a nie tylko do momentu zaistnienia zdarzeń warunkujących nabycie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Podnieść należy, iż wnioskodawczyni w ramach prowadzenia działalności wykonywać miała usługę tylko na rzecz jednego klienta i nie poczyniła żadnych kroków aby pozyskać innych klientów. Podkreślenia wymaga okoliczność, iż wnioskodawczyni nie poniosła żadnych nakładów na prowadzoną działalność, nie nabyła nawet środków czystości prowadząc firmę zajmującą się sprzątniem. Zwrócić należy uwagę, iż L. K. była pełnomocnikiem w działalności gospodarczej zarówno wnioskodawczyni jak i jej syna P. K., właściciela baru (...). Ponadto jak wynika z umowy zlecenia zawartej z barem (...) przez wnioskodawczynię, wykonywanie przez nią usług miało trwać do końca grudnia 2014 roku. Przy braku jakichkolwiek działań mających na celu pozyskanie innych klientów trudno przyjąć, iż działalność gospodarcza wnioskodawczyni, pomimo jej twierdzeń miała być kontynuowana, miała mieć stały zawodowy charakter i opierać się na wykonywaniu zarobkowym tych samych usług. W ocenie Sądu działalność gospodarcza zarejestrowana przez wnioskodawczynię nigdy nie została faktycznie wykonywana a jej rejestracja miała służyć wyłącznie uzyskaniu świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Wskazać należy także, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia lub w ogóle nie podjęto, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. sygn. III UK 133/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2008, Nr 7-8, poz. 114, str. 332; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. I UK 240/09, LEX nr 585723; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. II UK 186/09, sygn. LEX nr 590235; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. sygn. I UK 221/09, LEX nr 585715).

W świetle wskazanych okoliczności Sąd przyjął, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez odwołującą było czynnością pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. Pozorność jej polegała na tym, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nastąpiło wyłącznie w celu objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem z tego tytułu, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, że skoro odwołująca faktycznie nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2014 roku, to Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo uznał, że od tego dnia nie podlegała ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z § 11.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490)w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia odwołania.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem apelacji doręczyć pełn . wnioskodawczyni.

2.11.2017